

AK. 3, 4, 9, 37.

देवशिषु (देव + शि^०) m. Götterkind MBh. 4, 2343. — Vgl. देवगर्भ.देवशिष्ट (देव + शि^०) adj. von Göttern angewiesen RV. 1, 113, 3.देवश्रुती (देव + श्रु^०) f. die Hündin der Götter, von der Saramā RV.

ANUKR. bei Śi. zu RV. 1, 6, 5. MBh. 1, 671.

देवश्रू (देव + श्रू) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 246.

देवशेष (देव + शेष^०) m. eine best. Pflanze, = दमनक RĀG. im ÇKDr.

देवशेष (देव + शेष) u. Ueberbleibsel von einem Opfer an die Götter: पे भत्यभरणे शन्ताः सततं चातिथिचरताः। भुञ्जते देवशेषाणि तानमस्यामि MBh. 13, 2019.

देवश्रवस् (देव + श्रव^०) m. N. pr. eines Bhārata RV. 3, 23, 2. 3. Ind. St. 3, 219. eines Sohnes des Jama und Liedverfassers von RV. 10, 17. RV. ANUKR. des Viçvāmitra HARIV. 1461. 1768. des Çūra und eines Bruders von Vasudeva 1926. 1936. fg. VP. 436. Bhāg. P. 9, 24, 27. 40. — °श्रवस (?) PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 56, 6 v. u.

देवश्री (देव + श्री) adj. der den Göttern verehrend sich nahet (nach MAH.) VS. 17, 56.

देवश्रीगर्भ (देव + श्री - गर्भ) m. N. pr. eines Boddhisattva DAÇABH. 2.

देवश्रुत (देव + श्रुत) adj. den Göttern hörbar, von den Göttern erhört Nib. 2, 12. देवश्रुतं वाष्ट्वानि रराणो वृक्षस्पतिर्वाचमस्मा श्रवच्छत् RV. 10, 98. 7. 9, 62, 21. देवश्रुता देवेषा घोषतम् VS. 3, 17. 6, 30. 37, 18.

देवश्रुत (देव + श्रुत) m. N. pr. des 6ten Arhant's der zukünftigen Utsarpiṇi (beiden Ġaina) H. 54. — Nach ÇABDHĀRTHAKALPAT. im ÇKDr. 1) = ईश्वर. — 2) Bein. Nārada's. — 3) Lehrbuch (m.!).

देवश्रू (देव + श्रू) adj. den Göttern bekannt: °श्रूस्त्वं देव धर्म TAITT. ĀR. 4, 7, 8. 5, 6, 24.

देवश्रेणी (देव + श्रे^०) f. N. einer Pflanze, Sansevieria zeylanica (मूर्वा), RĀG. im ÇKDr.

देवश्रेष्ठ (देव + श्रेष्ठ) m. N. pr. eines Sohnes des 12ten Manu HARIV. 484. Bhāg. P. 8, 13, 28.

देवसख (देव + सख) m. Göttergenosse VS. 23, 49.

देवसंगोत्थेयानिन् (देव-सं + योनि) adj. wohl den Göttern Stoff zur Unterhaltung gebend, Beiw. des als Zwischenträger auftretenden Nārada HARIV. 4347.

देवसत्त (देव + सत्^०) n. eine langdauernde Feier zu Ehren der Götter: देवसत्तस्य यत्पुण्यं तदेवाप्नोति MBh. 3, 8188. 13, 5264. °सत्तस्य यज्ञस्य फलम् 3, 8046.देवसत्त (देव + सत्^०) adj. das Wesen eines Gottes habend R. GORR. 2, 1, 29. 18, 8. 68, 11.देवसत्त (देव + सत्^०) adj. unter den Göttern wohnend VS. 9, 2.देवसत्त (देव + सत्^०) adj. den Göttern zum Sitz dienend AV. 5, 4, 3.देवसत्तन् (देव + सत्^०) n. Göttersitz MBh. 1, 3678. HARIV. 6963.देवसभा (देव + सभ^०) f. 1) Versammlung der Götter AK. 1, 1, 44. VJUTP. 130. — 2) Spielhaus (देव Spiel); s. d. folg. Wort.

देवसभ्य (von देवसभा 2) m. der Inhaber eines Spielhauses TRi. 2, 10, 17.

देवसरस (देव + सरस = सरस्) n. N. pr. einer Gegend RĀG. - TAR. 8, 506. 524. 669. 1262. 1513. fg. 2843. 3216. 3382.

देवसर्षप (देव + सर्ष^०) m. eine Art Senf RĀG. im ÇKDr.

देवसव s. u. सव.

देवसक (देव + सक^०) 1) m. N. pr. eines Berges Suçr. 2, 169, 2. — 2) f. श्री a) eine best. Pflanze, = सकदेवी, दण्डोत्पल. — b) = भित्तामूत्र (भित्तुमूत्र?) Viçva im ÇKDr.

देवसास् (von देव) adv. zu einem Gotte, zu Göttern (werden u. s. w.): कृता वा देवसाद्वा लोकान्प्राप्स्यथ पुष्कलान् MBh. 7, 8687.

देवसायुज्य (देव + सा^०) m. Vereinigung mit den Göttern, Aufnahme unter die Götter AK. 2, 7, 51. H. 841.देवसावर्णि (देव + सा^०) m. N. pr. des 13ten Manu Bhāg. P. 8, 13, 31.देवसिंह (देव + सिंह^०) m. Bein. Çiva's Çiv.देवसुन्द (देव + सु^०) m. N. pr. eines Sees (ऋद) Suçr. 2, 169, 3.देवसुमति (देव + सु^०) f. Gunst der Götter Nir. 2, 11. RV. 10, 98, 5.देवसुमनस (देव + सु^०) eine best. Blume VJUTP. 143.देवसुषि (देव + सु^०) m. eine zu den Göttern führende Oeffnung, deren das Herz fünf hat: प्राण, व्यान, श्रयान, समान und उदान, KĀND. UP. 3, 13, 1. fgg.

देवसू (देव + सू) adj. heißen in der Liturgie acht Gottheiten, nämlich Agni gr̥hapati, Soma vanaspati, Savitar satjaprasava, Rudra paçupati, Br̥haspati vākaspatis, Indra ġjeshṭha, Mitra satja und Varuṇa dharmapati; vgl. VS. 9, 39. TS. 1, 8, 10, 1. देवसुवामितानि कृवोषे भवन्ति TBr. 1, 7, 4, 1. ये देवा देवसुव स्य 2. 4. ÇAT. Br. 5, 3, 3. 1. 13. ÇĀNKH. Br. 19, 5. KĀTJ. Çr. 4, 5, 11. 15, 4, 4.

देवसूद (देव + सूद) n. N. pr. eines Dorfes P. 6, 2, 129, Sch.

देवसूरि (देव + सूरि) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 380.

देवसृष्ट (देव + सृष्ट^०) 1) adj. von den Göttern entlassen, — hervorgerufen, — geschaffen: वज्र KAUC. 129. शृष्ट ÇAT. Br. 5, 2, 9. 5, 4, 14. 5, 11. — 2) f. श्री ein berauschesendes Getränk H. 903.

देवसेन (देव + सेना) 1) m. N. pr. eines Königs von Çrāvastī KATHS. 15, 63. von Pauṇḍravardhana 18, 259. eines Hirten 31. eines buddh. Arhant's HIOUEN-TSANG I, 221. — 2) f. श्री a) oxyt. Götterheer H. an. 4, 175. MED. n. 184. fg. RV. 10, 103. 8. AV. 5, 21, 12. ÇĀNKH. Br. 2, 9 in Ind. St. 2, 294. MBh. 3, 14245. 14443. °पति Bein. Skanda's ÇĀNDAR. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 191, a, ÇI. 64. — b) N. pr. einer Tochter Praġāpati's, Nichte (Mutterschwesterkind) Indra's und Gemahlin Skanda's, des Anführers des Götterheeres, MBh. 3, 14257. fgg. 14446. fgg. RAGH. 7, 1. BRAHMAVIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 26, a, Kap. 18. als Göttin verehrt im Geschlecht der Ġātukarṇja BRAHMA-P. ebend. 19, b, 2. Nach den Lexicographen (TRi. 1, 1, 59. H. an. MED.) N. pr. einer Tochter Indra's. °प्रिय Bein. Skanda's MBh. 3, 14635.

देवस्तुत (देव + स्तुत^०) adj. die Götter lobend RV. 5, 50, 5.देवस्थान (देव + स्थान^०) 1) m. N. pr. eines alten Rshi MBh. 12, 4. 601. fgg. 14, 325. 364. Vgl. देवस्थानि. — 2) n. N. eines Sāman PAÑĀV. Br. 15, 3, 28. LĀTJ. 7, 5, 12. Ind. St. 3, 219.

देवस्मिता (देव + स्मित) f. N. pr. einer Kaufmannstochter KATHS. 13, 69.

देवस्पलक adj. die Worte देवस्य ता enthaltend, von einem Adhja oder Anuvāka gaṇa गोषदादि zu P. 5, 2, 62.

देवस्व (देव + स्व) n. Eigenthum der Götter M. 11, 20, 26.